

Lehet-e az irigység az adakozás evolúciós gyökere?

Garay József és Móri F. Tamás

ELTE

Kivonat

A szemináriumon egy evolúciós játékelméleti modell lesz terítéken, amelyben az irigység (csökkenti a nála sikeresebbek nyereségét) és az adakozás (növeli a nála sikertelenebbek nyereségét) mint tiszta stratégiák szerepelnek.

Ha a kártétel additív és a kártétel ára alacsony, akkor az irigy stratégia legyőzi az önzőt (amely sem nem irigy, sem nem adakozik). Továbbá, az irigy és az önző stratégia legyőzi a „rosszindulatút” (amely feltétel nélkül csökkenti mások nyereségét), ha a kártétel ára viszonylagosan nagy. De az is előfordul, hogy az irigység kiszelektálódik irigy, önző és „rosszindulatú” stratégiák kevert populációjából. Ha a kártétel multiplikatív, az irigység és a „rosszindulatú” stratégiák együtt élhetnek.

Ezen túl, bevezetjük az irigy-adakozó stratégiát (ad a szegényebbnek, kárt okoz a gazdagabbaknak), amely képes elterjedni irigyek populációjában, ui. az adakozás csökkenti a jövőbeli kártétel valószínűségét.

A fentiek fényében megfogalmazható, hogy az „egalitáriánus stratégiák” (irigység és adakozás) a darwini evolúció eredményeképpen létrejöhetnek.

Ezen túl szó lesz még a Klytamnesztra stratégiáról is, amely a gazdagnak ad, és ugyancsak elterjedhet az irigyek populációjában.